

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه هوش هیجانی و هوش معنوی با عملکرد تحصیلی با توجه به نقش میانجی سازگاری اجتماعی در دانش آموزان دختر دو زبانه شهر خلخال به مرحله اجرا درآمده است. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بوده است. جامعه آماری پژوهش متشکل از کلیه دانش آموزان دختر دوره دوم و سوم متوسطه شهر خلخال برابر با ۸۰۰ نفر در سال تحصیلی ۹۶-۱۳۹۵ بود که از میان آنها، ۲۶۰ دانش آموز برحسب جدول مورگان به روش نمونه گیری تصادفی ساده به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. برای گرد آوری داده ها از پرسشنامه های معتبر هوش معنوی کینگ (۲۰۰۸)، هوش هیجانی شوت و همکاران (۱۹۹۸) و سازگاری اجتماعی بل (۱۹۶۱) استفاده شد. فرضیه های پژوهش با استفاده از آزمونهای همبستگی پیرسون و رگرسیون سلسله مراتبی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته اند. یافته های پژوهش نشان داد که بین هوش معنوی و مولفه های آن (تفکر وجودی انتقادی، تولید معنای شخصی، آگاهی متعالی، و بسط حالت هوشیاری) با عملکرد تحصیلی دانش آموزان رابطه معنادار وجود دارد ($p < 0/01$). بین هوش هیجانی و مولفه های آن (تنظیم هیجان، ارزیابی و بیان هیجان و بهره برداری از هیجان) با عملکرد تحصیلی رابطه معنادار وجود دارد ($p < 0/01$). همچنین بین سازگاری اجتماعی و عملکرد تحصیلی رابطه معنادار وجود دارد ($p < 0/01$). علاوه بر این هوش معنوی، هوش هیجانی و سازگاری اجتماعی توانسته اند ۳۳ درصد از واریانس عملکرد تحصیلی را تبیین کنند ($p < 0/01$), سازگاری اجتماعی هم نقش واسطه ای را داشته است. بنابراین هوش هیجانی و هوش معنوی و سازگاری اجتماعی قادرند عملکرد تحصیلی را پیش بینی کنند.

کلید واژه ها: هوش هیجانی، هوش معنوی، سازگاری اجتماعی، عملکرد تحصیلی، دوزبانگی

